

Jindřich Kulhavý: Kudy povedou kroky naší politiky?

- CZ24 News | 23. října 2021

ČESKO: Předáním moci z rukou současného předsedy vlády Andreje Babiše zástupcům pětikoalice končí období, kdy se Česká republika dokázala vzepřít některým nápadům Evropské komise a celé Evropské unii. Sám Babiš často balancoval na hraně, protože na jednu stranu potřeboval pro své firmy evropské dotace, zároveň odmítal otevřít stavidla bránící masovému průniku migrantů na naše území a také si uvědomoval, že ne vše eurounijní je zároveň pro Českou republiku přínosné. Nově se tvořící vláda je už od počátku výrazně prounijní. A představa, že by se ministrem zahraničí stal současný vládce Prahy 6 Kolář z Top09, který proslul stržením sochy maršála Koněva a nenávisť k ruskému velvyslanectví, je přímo děsivá. Zástupce naprosto bezvýznamné strany má určovat to, jak nás budou vnímat v zahraničí? Byl by to jen další olej přilítý do ohně, který hoří mezi námi a Ruskem.

Z řad nově vznikající vlády zaznívají s předstihem hlasy volající po návratu k myšlenkám Václava Havla. Liberalismus nasáklý Sorosem smrdí na dálku rozpadem Visegrádské čtyřky a vznikem středoevropské opozice proti Maďarsku a Polsku spojením s neuvěřitelně diktátorsky se chovající nynější slovenskou vládou. Samotní Slováci si uvědomují totalitní manýry svého vedení a doplácí na své špatné rozhodnutí. O prezidentce Čaputové se všeobecně mluví jako o Sorosově děvce, což je velmi hanlivé pojmenování okaté blondýnky sedící na postu hlavy státu, nicméně celý proces k jejímu zvolení naznačoval, kam až maďarsko-americký miliardář falešně označovaný za filantropa dosáhnul. Přestože má své kořeny v Maďarsku, jeho nenávisť k úřadujícímu premiérovi sousedního Maďarska je známá a skončilo to Orbánovo zrušením univerzity, na které si Soros vychovával sebou ovlivněnou mladou generaci. Slováci hrají ve Visegrádské čtyřce momentálně Evropskou unii nastrčenou figurku, která šla spíše proto zájmům této perspektivní čtyřky. Je vcelku jasné, jak se bude chovat Česká republika pod liberálně zaměřeným Panevropem Fialou.

Jestliže Babiš přiblížil naši zemi podílení se na průšvih eurozóny a placení dluhů za především jihoevropské státy, dokázal přesto udržet při životě naši státní měnu, kterou je česká koruna. V pětikoalici je většina stran podporujících přechod na euro, což je znakem snahy svázat nás nerozlučně se spolkem vedeným Berlínem a Bruslem. Ostatně Top09, STAN a Piráti jsou jednoznačnými podpůrci přechodu na evropskou měnu, čímž se nikdy netajili. Jejich voliči tedy odhodlaně stojí o totální propojení naší ekonomiky s tou eurounijní. Ne, že by tomu tak už nebylo, nicméně s příchodem eura, před kterým varuje absolutní většina našich renomovaných ekonomů, padne další možnost vyhlásit referendum o našem setrvání v EU. Respektive představa, že by nově se rodící vláda něco podobného dokázala vyhlásit, je samozřejmě nereálná. Musel by vzniknout obrovský tlak z ulice, který by to dokázal změnit, budme ale realisté. My se tu nedokážeme spojit vůbec v ničem, natož v názoru na EU. A tak lze očekávat, že Vámi zvolení politici udělají vše, co jim Brusel podstrčí a euro bude jedním z mnoha dalších průšvihů, do kterých zabředneme.

Více Havla a méně Orbána je strašidelná představa. Už takto je připomínka člověka vzešlého z kolaborantského prostředí až příliš a proces jeho idealizace byl opravdu natolik účinný, že se při pohledu na jeho skutečný přínos vytratila realita. Přesto řada Čechů přestala na prvního postkomunistického prezidenta nahlížet přes růžové brýle a svůj vztah k němu změnila. Havel zdaleka nebyl takovou autoritou, kterou z něho propaganda udělala a byl figurkou v rukách mocných. O tom, že ho dostal na post prezidenta opět Soros, se hovořilo už dříve. Jeho údajné přátelství s Clintonem či Albrightovou byl spíš tah od amerických Demokratů, jak získat vliv ve

Střední Evropě. Nezapomeňme na kladný vztah Havla k bombardování Srbska Američany. Je téměř jisté, že podobně by se postavil k takové situaci i Fiala.

Z výše uvedeného je tedy jasné, že euroskeptiky čekají 4 roky utrpení. Při pohledu na konání budoucí vlády budou do jejich těl zaráženy pomyslné špendlíky. Může dojít k přikročení k přípravám na přijetí eura, dalšího vzdálení se od dobrých vztahů s Ruskem, což pro nás bude extrémně drahé, ignoraci nabídek čínského kapitálu, pokud by přišly, tlak na zrušení přímé volby prezidenta (lidé si přeci nemohou dělat, co chtějí), ochlazení vztahů s Polskem a Maďarskem a podrážení nohou těchto partnerům z Visegrádské čtyřky se stane realitou, což může vést k jejímu rozpadu. Nepřekvapovala by snaha znovu otevřít otázku totálního odzbrojení našeho obyvatelstva, čemuž může být Fiala nakloněn, přičemž ostatní partneři ho k tomu pravděpodobně vyzvou. A pak tu máme Benešovy dekrety, které eurounijní politiky sponzorované Landsmannschaftem dráždí více, než tu jsme schopni vnímat. Havel je prorazil první, Schwarzenberg se s ním také sklouznul a nyní by se rádi přidali další. Němci už si objíždí naše pohraničí a zdaleka ne všichni jen proto, aby se podívali, kde prožívali dětství jejich rodiče. Nezapomeňme na lví podíl Kalouska (Top 09) na církevních restitucích, které zplundrovaly zbytek toho, co v naší zemi zůstalo po privatizacích. Pokud by podobné aktivity zaměřili strany ve vládní koalici na prolomení dekretů, byli bychom nechtěnými hosty ve své zemi.

Je tedy dost možné, že se nám z toho více Havla budou protáčet panenky. Poděkujme za to všem, pro které je skutečná pravice příliš vlastenecká, nacionalistická a euroskeptická. Možná si jen málokdo uvědomuje, že s Evropskou unií je třeba bojovat, nikoliv poddaně spolupracovat. Aspoň ne v té podobě, kterou se poslední desetiletí prezentuje. Důsledky budou fatální. Vstoupit do ní byl obrovský omyl. A další následovali. Jsme nepoučitelní.

Autor: Jindřich Kulhavý